

COMMENTAAR

RUBEN MOOIJMAN

ELECTORALE
BLINDE VLEK

Het is iets om trots op te zijn: België scoort over het algemeen erg goed in ongelijkheidsstatistieken. Dat heeft vooral te maken met de brede middenklasse. Maar ondanks die prima score zijn we niet goed in armoedebestrijding. Armoede blijft, ook in de behoorlijk gelijke Belgische samenleving, een hardnekkig probleem. Dat komt doordat die brede middenklasse de electoraal interessantste groep is. De hardwerkende Vlaming wordt door politici in de watten gelegd met een fiscaal gunstige bedrijfswagen, een woonbonus, aftrekbare dienstencheques en renovatiepremies.

Veel minder aandacht hebben politici voor de noden van de armen in de samenleving. Dat kwam tijdens de voorbije campagne pijnlijk aan het licht via

Armoede is alles wat politici niet willen zijn: onprettig, confronterend en lastig

huisvesting, een laagdrempelige arbeidsmarkt of armoedebestrijding *tout court* niet zo hoog op de prioriteitenlijst staan.

Dat is eigenlijk vreemd, want armen vormen een niet te verwaarlozen en groeiende electorale doelgroep. Zo'n 16 procent van de Belgische bevolking behoort ertoe – meer dan de bevolking van Brussel en Antwerpen samengeteld. Het zijn veelal geïnteresseerde burgers, die hun stem zeer bewust uitbrengen. Dat bewijst de grote belangstelling voor de debatten die Samenlevingsopbouw organiseert onder de noemer 'Ieders stem telt'. In een verkiezingsstrijd waarin inderdaad elke stem telt, zou je denken dat partijen zich uit de naad werken om het deze kiezersgroep naar de zin te maken. Maar dat gebeurt niet.

Met armoedethema's scoor je niet, lijkt een ongeschreven wet te bepalen. Armoede is niet hip, niet leuk en niet tof. Het is eigenlijk alles wat politici niet willen zijn: onprettig, confronterend en lastig. Maar wie het minder breed heeft, stelt vaak zijn hoop juist op politici om iets aan het probleem te doen. Net daarom zou armoedebestrijding voor alle partijen een topprioriteit moeten zijn. Niet dat ze het allemaal met elkaar eens hoeven te zijn over hoe het probleem moet worden aangepakt. Daar is het te complex voor. Maar als de toekomstige bestuurders van steden en gemeenten het thema hoog op hun to-do-lijst zetten, is er al veel gewonnen.

het nieuws dat ongeschikte sociale woningen in Gent toch verhuurd worden. Het toont aan dat de minder gefortuneerden bij politici minder vlot gehoor krijgen dan de leden van de middenklasse. Vandaar dat thema's als sociale

Hoe Veljkovic en Bayat de fiscus buitenspel zetten

RECONSTRUCTIE | Onderhandse commissies, dubieuze schermvennootschappen in belastingparadijzen, facturen voor valse opdrachten: Bayat en Veljkovic zetten allerlei constructies op om geld uit zicht van de fiscus te houden.

VAN ONZE REDACTEUR
NICO TANGHE

BRUSSEL | Het gerecht in Limburg kwam Dejan Veljkovic en later ook Mogi Bayat eind 2017 op het spoor. Toen ontdekte het dat er onder meer via een tiental rekeningen in een Genks bankkantoor op grote schaal zwart geld werd versluist naar het buitenland en naar dubieuze schermvennootschappen in belastingparadijzen. Uit nader onderzoek bleek dat de twee spelersmakelaars – onafhankelijk van elkaar – achter de verdachte geldstromen zaten, en dat het ging om geld uit verborgen commissies en verloningen van spelers en trainers.

Daarop besloot het gerecht om hun telefoonverkeer maandenlang af te tappen. Dankzij die telefoontaps kwam het niet alleen de mogelijke omkoping van 'minstens' twee degradatiewedstrijden op het spoor – Antwerp-Eupen (2-0) en KV Mechelen-Waasland-Beveren (2-0) – het slaagde er ook in om duidelijk in kaart te brengen hoe Veljkovic en Bayat de fiscus om de tuin leidden en zichzelf op sluwe wijze verrijkten.

Handlangers

Al snel bleek dat Mogi Bayat veruit de gladste was van de twee. Hij gebruikte zijn bankrekeningen om bij transfers zijn makelaarsvergoeding te maximaliseren en allerlei commissies verborgen te houden, zowel voor de betrokken clubs als voor de spelers. De Franse Iranier deed dat stevast met medewerking van bevriende makelaars en een rist buitenlandse vennootschappen en rechtspersonen in Engeland, Frankrijk en Luxemburg.

Een van Bayats handlangers is mogelijk Karim Mejjati, die eergisteren al werd opgepakt. Mejjati, die onder meer Rode Duivel Marouane Fellaini in zijn portefeuille heeft, is in Engeland geregistreerd als spelersmakelaar en staat in het voetbalmilieu bekend als de rechterhand van Bayat.

Om de onderhandse commissies voor de fiscus verborgen te houden, gebruikte Bayat de derdenrekening van voormalig advocaat Laurent Denis, die in het verleden vaak optrad als raadsheer van Anderlecht en meestal ook alle

spelerscontracten en andere documenten voor Bayat opstelde. Diezelfde derdenrekening werd door Bayat gebruikt om een deel van het geld in cash af te halen.

Ook opvallend, het gerecht nam bij de huiszoeken voor liefst 8 miljoen euro aan juwelen, cash en luxehorloges in beslag. Luxehorloges die Bayat naar verluidt gretig gebruikte als relatiegeschenk bij zijn makelaarsactiviteiten. Die horloges bleken na controle meermaals frauduleus gededouaneerd – bijvoorbeeld door op de exportfacturen de namen van familieleden te zetten – zodat Bayat er ook nog eens de btw op kon recupereren.

Meermaals langs de kassa

Over welke transfers het precies gaat en hoe Bayat iedereen manipuleerde, gaf het gerecht nog niet vrij. Volgens onze informatie werd de machtige makelaar gisteren onder meer aan de tand gevoeld over de transfers van ex-Anderlecht-speler Sofiane Hanni naar Spartak Moskou en de ingewikkelde trans-

Guinevere Wouter Claeys Deprez

OOGKLEUR

Ik zag een mooie film over Raoul Servais. Zijn oudste herinnering bleek zijn vroegste geruststelling. Hoe hij in de jaren dertig van zijn vorige eeuw in slaap viel met open ogen. Want de lichtflitsen van de vuurtoren stelden de jongen gerust. Zolang ze ook op zee dat licht konden zien, geloofde hij dat alles goed kwam. Het is zijn enige geloof gebleven. De 90-jarige animatiepionier bleef zijn leven lang in de buurt van de vuurtoren.

Onder die vuurtoren probeerde ik met te wijd open ogen weer in slaap te vallen. Ik had nog eens een nachtmerrie gehad. Een klassiek model. Iemand, een aanwezigheid, had me een zwart gat

binnengetrokken en daar was geen zuurstof. Naar adem happend bleef ik naar de flitsen kijken, ik had geen zin om terug te keren.

Ik dacht aan het beste advies dat ik ter zake ooit kreeg. Een kind dat bang is voor nachtmerries, moet je vragen om te kijken welk oogkleur het monster heeft. Monsters die je in de ogen plant te kijken, blijven weg.

De man van de mooiste monsters vertelde nog dat hij niet bang is om te sterven. Hij vindt het alleen jammer dat hij de wereld niet langer zal kennen. Een levensgroot verschil. Op die vanzelfsprekende manier kijkt hij de dood in de ogen. Natuurlijk blijft Raoul Servais leven.

Klantendienst

Tel: 02/790.21.10 / e-loket: standaard.be/klantendienst